

Ίδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 221—ΤΟΜ. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 7 Μαρτίου 1892

ΓΙΜΑΤΑΙ ΛΕΙΤΑ 10

ΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ζ.

Συζητών, λέγει ο λόρδος Πάλμερστον περί των συμβάντων ανάγκη να προσθέσωμεν, ότι φαίνεται διεξήγομεν αυτά μετά πνεύματος και τόνου, οστις πιστεύω ήτο ούτε άναρμόδιος των ενδιαφερομένων, ούτε των ανθρώπων έξ ών, ούτε των ανθρώπων ενώπιον των οποίων ή συζήτησις λαμβάνει χώραν. Είνε πολλάκις ευχερέστερον να στρέφη τις υποθέσεις εις τὸ κωμικόν ἢ διὰ σπουδαίων επιχειρημάτων συζητῆ αὐτάς. Είχομεν λοιπόν σπουδαία ἀντικείμενα στραφέντα εις τὸ κωμικόν και σοβαροὺς ἀνδρας ἐκτιθεμένους εις κατήχασμούς ἐνεκα τῆς πτωχίας ἐνός δυστυχούς, ἢ ἐνεκα τῆς ἀθλίας κατοικίας ἐνός ἄλλου, διὰ τὴν ἐθνικότητα ἐνός ἠδικημένου ἢ τὴν θρησκείαν ἄλλου, ὡς τάχα διότι εις εἶνε πτωχὸς πρέπει να μαστιγωθῆ και βασανισθῆ ἀπηνώς, ὡς τάχα διότι ὁ γεννηθεὶς ἐν Σκωτία πρέπει να κλέπτηται ἀνευ ἀποζημιώσεως, ἢ διότι τις ἐγεννήθη ἐβραῖος πρέπει να εἶνε τὸ ἀνεγνωρισμένον παιγιον οἷας δὴποτε ὕβρεως; Ὑπάρχει λόγιον ὄρθον, ὃ συχνά προφέρεται «μικρὰ δόσις ἀνθρωπίνου φρονήσεως ἀρκεῖ να καθοδηγήσῃ τὰς ἀνθρωπίνης πράξεις.» Ἄλλ' ὑπάρχει και ἑτέρα ἀλήθεια, ἐπίσης ἀδιαριλονείκητος, ἣτις εἶνε αὕτη. «Ὁ ἀνὴρ ὁ ἔχων τὴν φιλοδοξίαν να κυβερνᾷ κοινωνίας, ὀφείλει να διατρέφῃ γενναῖα αἰσθήματα, να εἶνε οἰκτιρμων, ἀμνηστικάκος, και ἐμπνέεται ἀπὸ εὐγενεὶς και ὑψηλοὺς στοχασμούς.»

Οἱ λόγοι οὗτοι βεβαίως ἀφορῶσι τὸν Ὀθωνα διότι ἐνταῦθα ὁ λόρδος Πάλμερστον ἤρξατο να διηγῆται τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φίνλεη και Πασιόκου διὰ πολλῶν λεπτομερειῶν και βεβαίως ὁ ὑπουργὸς των Ἐξωτερικῶν, οστις τόσον αὐτοκεφάλως προέβη εις τὰ Παρκερικά, ὁμιλῶν περὶ λίθων ἐπὶ τοῦ στήθους των ἀνθρώπων και των

ὄρχουμένων ἐπ' αὐτῶν, και τὰς κεφαλὰς δεδεμένους ἐπὶ των γονάτων ἐννοεῖ τὴν μαστιζούσαν ληστείαν τότε τὴν Ἑλλάδα και τὴν σκληροτέραν χωροφυλακίαν.

Ὅτι ὁ λόρδος Πάλμερστον ήτο κάτοχος λεπτομερειῶν ἀγνώστων τότε και πρὸς τοὺς περισσοτέρους ἡμῶν ἀναντίρρητον, πιθανόν τινῶν τούτων ὑπερβολικῶν αἰτινῶν, και τοσοῦτον τὸν παρώργισαν. Ἦτο ὅμως ἐν γνώσει παρὰ τοῦ τότε πρέσβειος τῆς Ἀγγλίας σὶρ Θωμᾶ Οὐάις οστις ήτο ὁ καταλληλότερος ἀνὴρ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἠδύνατο να πέμψῃ διὰ διάδοχον τοῦ σὶρ Ἐδμῶν Λάιτον. Ὁ Λάιτον ήτο ἐντιμότατος ναύτης και εἰλικρινέστατος φίλος των Ἑλλήνων, ὁ πρῶτος χειροκροτήσας τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1843 και νοθετήσας τὸν Ὀθωνα συνταγματικῶς, δὲν ήτον διπλωμάτης και ὁ μικρὸν ἀπότομος χαρακτήρ του ἀπήρσεν ὅμως πρὸς τε τὸν βασιλέα και τοὺς συναδέλφους του πρέσβεις. Ἄλλ' ὁ κ. Οὐάις ήτο βαθύτατος διπλωμάτης, μειλίχιος εις τοὺς τρόπους, σταθερὸς εις τοὺς μετὰ πολὺ φρονήσεως προφερομένους μετρομηένους λόγους του ἀρ' ἧς δὲ ἡμέρας ἤλθεν ἐν Ἑλλάδι ἐσπούδασε πάσας τὰς ἐσωτερικὰς λεπτομερείας ἡμῶν. Ἐπληροφορεῖτο τὰς πλείστας αὐτῶν παρὰ μιᾶς τάξεως ἐντίμων και εἰλικρινῶν πατριωτῶν ὡς τοῦ Σίμου, τοῦ Βουδούρη και ἄλλων ὡς σήμερον ἀπεδείχθη ἐκ των ὑστέρων υπηρετούντων ἐκφανῶς τὴν πατριδα των και ὄχι τὸ ἀγγλικὸν κόμμα. Οἱ ἄνωθι λοιπόν λόγοι τοῦ Πάλμερστον κατ' οὐδὲν ήσαν ὑπερβολικοὶ, ἢ ληστεία διέπραττε προμερὰ κακουργήματα, ἢ ληστεία ήτο τὸ τάγμα των Ταμπλιέρων των τότε Κυβερνήσεων, ἐθεωροῦντο οἱ περιλάλητοι και περιαδόμενοι κλέπται και ἀρματωλοὶ τοῦ παρελθόντος και συχνά οἱ λησταὶ συλλαμβανόμενοι, εὐκαιρίας διδομένης ἐδραπέτεμον και ἄλλοι ἀντ' αὐτῶν ἀπεφυλακίζοντο.

Ὅποια τέρατα ήταν οἱ εἰσαγγελεῖς τῆς ἐπο-

χῆς ἐκείνης! Ἡ ληστεία αὕτη τοσοῦτον ήτο ἐρριζωμένη, ὡστε μόνον ἐπτά ἔτη μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Ὀθωνος ἐπέπρωτο να καταργηθῆ διὰ τῆς σφαγῆς ἐπιστήμων Ἀγγλων, τῆς Ἀγγλίας ὀλοκλήρου διεγερθείσης κατὰ τῆς Ἑλλάδος και ἀπειλούσης να λάβῃ τὰ αὐτὰ μέτρα τοῦ Πάλμερστον.

Μετὰ πολλὰ ἔτη, δταν ἡ ἀληθὴς ἱστορία τῆς δυστυχούς αὐτῆς χώρας δημοσιευθῆ, δταν αἱ σημερινὰ φαναριωτικὰ, πελοποννησιοὶ, ρουμειωτικὰ και νησιωτικὰ και των ξένων ἱστοριογράφων μας ἱστορίαὶ θὰ τεθῶσιν ἐκτὸς ἀναγνώσεως, διότι διὰ κεκρυμμένων σήμερον σπουδαίων και ἐπιστήμων ἐγγράφων θὰ καταδειχθῶσιν ἀναμφισβήτητα γεγονότα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ βίασανόν των, δταν αἱ τὸν βίον τοῦ ἀτυχούς Ὀθωνος περιγράφουσαι σελίδες θὰ περιγράψωσιν αὐτὸν διὰ μελανωτέρων χρωμάτων ἢ ὅτι ὁ λόρδος Πάλμερστον τὸν ζωγραφίζει εις τὰς ἐπιστολάς του, ἢ ὅτι τὸν ἐξωγράφει ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς Ἀγγλίας, ἀποδείξας ὅτι εις τὰς χεῖράς του ἀπωλέσθησαν αἱ πολυτιμότεραι τῆς Ἑλλάδος εὐκαιρία, ἐγαλαρωθῆ ἢ συνταγματικὴ μηχανή, δὲν ὠργανώθη ἡ χώρα, ἐσπάρη και ἐβλάστησεν ἢ διασφραξῆ, διὰ τῶσαυτα δὲ ἔτη διέμεινε κεκλεισμένη, περιορισμένη, ἀγρία και βάρβαρος, κατασπαρασσομένων τυφλῶς των Ἑλλήνων ἐκ των ἐπιτροπομένων και ἐνθαρρυνόμενων και ὑποστηριζομένων παρὰ τῆς Μεγαλειότητός του, γαλλικῶν, ἀγγλικῶν, ρωσικῶν και αὐστροβαυαρικῶν κομμᾶτων, των Ἑλλήνων γενομένων, ὀργάνων των ξένων θὰ ἀποδειχθῆ φεῦ! ὅτι οὐδὲν ἢ γῆ αὕτη ἢ γεννήσασα τὸν Κανάρην, Μιαούλην, Κολοκοτρώνην, Ἀνδρούτζον, Μπότσαρην και τόσους ἄλλους τοῦ ἀγῶνος τιτάνας παρουσίαζεν εις τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐλληνοπρεπές, ὅπως διαψευσθῆ ὁ τρομερὸς λόγος τοῦ Πάλμερστον ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Ὁ λόρδος Πάλμερστον ἐξηκολούθησε διὰ πε-

«Μεταχειρισθήμεν τὸν Πασίφικον ἔτη ὀλόκληρα, εἶπε, εἴτε μὴ δίδοντες ἀρκούντες εἰς τὰ ἀπαιτήσεις του, εἴτε μὴ δίδοντες ἀρκούντως ἀπαντήσεις πρὸς ἡμᾶς, εἴτε θετικῶς ἀπορρίπτοντες τὰς ἀπαιτήσεις του, εἴτε δι' ἰσχυρογνωμοσύνης ἀγνώστες. Τὸ πρῶτον ἐπὶ τέλους ἀρίθμη ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἢ ὄφελον ὁ δυστυχῆς ὑπόσους ἀνθρώπος νὰ παραιτηθῆ ὀλοτελῶς ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις του ἢ ἡμεῖς ὄφελον συμφώνως τῆς διακοινώσεως, ἢν εἴχομεν πρὸ ἧσάν ἢ δύο ἐτῶν ἐγγειρήσει πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ προῶμεν εἰς μέτρα, τὰ ὅποια ἤθελον τὴν ἀναγκάσει νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις.

Ὁ! τώρα σὰς λέγουσιν «Ὅποια μικροπρεπὴς διαγωγή, νὰ μεταχειρισθήμεν τὸσον μεγάλῃν δυνάμιν κατὰ τοιοῦτου μικροῦ κράτους! Ἀλλὰ μήπως ἡ σμικρότης ἐνὸς κράτους δικαιολογεῖ τὸ μέγεθος τῶν πρὸς αὐτὸν πράξεων σου; Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι, ἐάν οἱ ὑπὸ ἡσὶν σὰς ὑποστῶσι βίαια πράγματα, ὕβρεις, ἀρπαγὰς, ἐντὸς κράτους μικροῦ καὶ ἀσθενοῦς, ὅτι πρέπει νὰ τοὺς ἀποκριθῶμεν, ἀναπερμένοντες πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡττοσύνης ἰκανοποιήσιν, ὅτι τὸ κράτος εἶνε τὸσον σμικρὸν καὶ ἀδύνατον, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτοῦ οὐδὲν εἶδος ἀμοιβῆς. Ἡ ἀπάντησις τότε ἔσται τῶν ὑψηλῶν ἡμῶν ἀκρίβως, διότι εἶνε ἀσθενὴς καὶ μικρὰ ἡ χώρα αὐτῆς εὐκολώτερα θὰ ἀπολαύσῃ δικαιοσύνην δι' ἡμᾶς. Ὅχι, σὰς φωνάζουν, ἡ γενναίωσις πρέπει νὰ βασιλεύσῃ! Πρέπει λοιπὸν νὰ εἰμεθα γενναῖοι πρὸς ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἦσαν μετ' ἡμῶν γενναῖοι; καὶ πρέπει νὰ λέγωμεν πρὸς τοὺς ὑψηλοῦς ἡμῶν, δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς ἰκανοποιήσωμεν, διότι ἔχομεν τοιαύτα ἄφθονα καὶ εὐκόλα μέσα νὰ κώμωμεν τοῦτο.

Ἀλλὰ σὰς λέγουσιν ὁ Πασίφικος εἶνε εἰς ἀνεγνωρισμένους κατεργάρας. Συμφάσκω μετ' αὐτῶν σὰς λέγω δὲν μελλεῖ διὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ Πασίφικου. Δὲν παραδέχομαι καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παραδεχθῶ, ὅτι ἐπειδὴ εἰς ἀνθρώπους ἡμᾶς ἄρτην εἰς προηγούμενην περιστάσιν καὶ εἰς ἄλλην ὑπόσιν πρέπει νὰ ἀδικηθῆ ἀπεινῶς παρ' ἄλλων σήμερον. Τὰ δίκαια ἐνὸς ἀνθρώπου ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ἀποδείξεων του ἐπὶ τινος ὑπερσμένης ὑποθέσεως. Εἶνε δὲ γελοῖον νὰ λέγηται ὅτι δὲν τὸν ἰκανοποιῶ, διότι εἰς τινὰ προηγούμενην περιστάσιν ἐπαρξάτε τὸ ὅποσον εἶνε ὑποπῆ. Τιμωρήσῃ τὸν ἄμα ἀνακαλυφθῆ ἔνοχος, ἀλλὰ μὴ τὸν καταδικάσῃ ὡς Παρίαν εἰς ὄλον τὸν βίον του.

Ἐνταῦθα ὁ λόρδος Πάλμερστον εἰσέρχεται εἰς νῆα λεπτομερέως τὰς ἱστορίας τῶν διαφόρων μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διαπραγματεύσεων, ὑπερασπιζόμενος τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα πολιτικὴν του καὶ ἐκείνην τῆς μετὰ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως μεσαλαβήσεως περὶ συμπεθασμοῦ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ λόρδου Πάλμερστον δὲν περιωρισθῆ μόνον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, μετέβη εἰς τὸ ἰσπανικόν, τὸ πορτογαλικόν, τὸ ἰταλικόν καὶ τὸ τουρκοσυγγαρικόν. Ὑπερασπισθεὶς ὡς λέων τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου, ἐλάλη ἐν μέσῳ χειροκροτήσεων καὶ εὐσε τὸσον διαρκῶς, ὥστε ἐνόμισέ τις, ὅτι θὰ πῶσῃ ἡ στέγη τῆς βουλῆς.

Ὁ γενναῖος ἀναχωριστικὸς αὐτοῦ Σίρ Ρόβερτ-Πήλ ἐκράξῃ «Μ ε ἰ κ α μ ε ν ἀ π α ν τ ἰ α ς ὁ ὑ π ε ρ ἡ ἡ ὄ μ ο ς δὲ ἄ ὑ π ὄ ν.» Τὴν ἐπαύριον ὁ Σίρ Ρόβερτ-Πήλ ἐφρονεῖται, πεσὼν ἐκ τοῦ ἴππου του.

Τὴν ἐπαύριον τὴν προΐαν 29 Ἰουνίου ὁ λόρδος Πάλμερστον ἐγράψῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πρὸς τὸν λόρδον Νορμανδῆ.

Ἡ συζήτησις ἡμῶν ἐλάηε τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς σημερινῆς πρωίας καὶ εἴχομεν τὴν αὐτὴν πλειονοψηφίαν ἢν ὑπελογίζομεν, δηλ. μεταξύ 40 καὶ 50. Ὁ θρίαμβος ἡμῶν ἦτο πλήρης εἰς

τὰς συζητήσεις καθὼς εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ἐν γένει εἰς τὰ πάντα. Δὲν ἐνθυμούμαι συζήτησιν προηγούμενην περιπολιτικῶν περισσοτέρων τιμῆν πρὸς τὸ κοινοβούλιον αὐτῆς, ὡς πρὸς τὴν ῥητορικὴν, τὴν εὐρίαν, καὶ τὸ ὕψος καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ αἰσθηματος.

Τοῦ Τζῶν Ρώσελ ὁ λόγος χθὲς τὴν νύκτα ἦτο ἀξιοθαύμαστος καὶ πρώτης τάξεως. Ὅσον διὰ τὸν τοῦ Κοκβέρν (μετὰ ταῦτα ἀρχιδουκάτου) δὲν φροντὸς εἰς ὄλον τὸν βίον μου ὅτι ἤκουσα καλλίτερον παρ' οἷου δῆποτε ἀνευ ἐξαιρέσεως. Τοῦ Γλαδστονως ἐπίσης ἦτο πρώτης τάξεως ὁ λόγος, ὁ δὲ Πήλ καὶ ὁ Δισραήλης ὁμιλήσαν μετὰ πολλῆς κρίσεως καὶ εὐλογισίας.

**ΕΠΙΛΟΓΟΣ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΩΤΗΠΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ**

Θὰ καταλήξωμεν διὰ τοῦ ἀναγκαιοτάτου τούτου ἐπιλόγου.

Οἱ ἀναγκαιοτάτοι ἡμῶν γνωρίζουν νῦν ὅποια ἐπιχειρήματα τὸ Κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας παρεδέχθη καὶ διὰ πλειονοψηφίας ἐπέφηρισε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του διὰ τὰς διπλωματικὰς καὶ ἐνόλους ἐπεμβάσεις αὐτῆς εἰς τὰ ἑσωτερικὰ τῶν ξένων κρατῶν μεγάλων ἢ μικρῶν, τῆς Κυβερνήσεως βεβαίως ποιούσης ἀναλογῶν διακρίσιν.

Δυστυχῶς ἡ πείσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐκτοτε ἐπανεληθῆ ἐν Ἑλλάδι εἰς τινὰ ζητήματα καίτοι διαφορητικῆς φύσεως.

Ἐπανεληθῆ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἡμῶν δυναστείας, ἦτις οὐ μόνον φιλικῶς ἀλλὰ καὶ συγγενικῶς συνδέεται μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Ἐδημοσιεύσαμεν τὰ ἀνωθι ἐγγράφα ἐπίτηδες, διότι τῆς Ἑλλάδος περιελούσης εἰς φεβρῶν οἰκονομικὴν κρίσιν ἀρ' ἐνός, εἰς κακοδιοίκησιν ἀρ' ἐτέρου ἔνεκα τῶν λυσσῶν κομμάτων τῆς, τοῦ δὲ συνταγματικοῦ βασιλέως Γεωργίου κατακρατομέου παρὰ τῶν αὐτοκρατορῶν πρωθυπουργῶν του εἰς τοὺς ἀντίποδας τοῦ σημείου, ἐρ' οὐ ἐκούσιως σκοπιμῶς καὶ δεσποτικῶς ἵστατο ὁ Ὄθων, ὁ κίνδυνος τῆς ξένης ἐπεμβάσεως σήμερον διὰ μιᾶς ἐθνικῆς χρεωκοπίας καὶ μιᾶς ἀδελφοκτονίας τοῦ στρατοῦ ἐντος φετριασμένου ἔσται ὀλέθριος εἰς τὰς ἐλευθερίας τῆς χώρας ἢ δὲ ταπεινώσει ἢ χειροτέρα πᾶσων καταδικάζουσα τὸ ἀνάξιον τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ σωτηρία δὲν ἔμενε πλέον ἢ εἰς τὰς χειρὰς τοῦ Βασιλέως.

Πᾶς ἔτερος τῶν ὑπαίτιος τῆς καταστάσεως ἢ ὁ συνταγματικὸς βασιλεὺς ἄλλ' εἰς τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα τοῦ βασιλέως ἔμενε τὸ ἐκλέγειν νῆα πρόσωπα Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὰ δεδοκιμασμένα δύο ἀμφοτέρω πασιφανῶς ἀπέτυχον μετὰ μακρὰς δοκιμασίας εἰς τὴν ἀποστολήν των.

Ἐξαναγκάσας τὸν κ. Δηληγιάννην νὰ παραιτηθῆ, δύο κραυγαὶ συγχρόνως κατεπλήρωσαν τὸν ἀέρα ἐκ τῶν δύο κομμάτων.

Τὸ μὲν ἐν ἐρώναξεν ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ ὑποφῆρῃ τὸν κ. Δηληγιάννην, ὅτι τὸν κατατρέχει, ὅτι τὸν ἠδίκησεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔκαμε ἐν ἀντισυνταγματικῶν πράξεσιν.

Τὸ δὲ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔκαμε τοῦτο ὅπως φέρῃ καὶ αὐτὸς τὸν κ. Τρικούπη, δι' ὃ καὶ ἀρατος γὰρ καὶ εὐθμία παρὰ τοῖς Τοικουπικοῖς, οἵτινες ἐκήρυττον τὸ ὑπουργεῖον Κωνσταντοπούλου γέφυραν τοῦ κόματος Τρικούπη.

Δὲν εἶνε οὐτε τὸ ἐν οὐτε τὸ ἄλλο ἀληθές. Ὁ βασιλεὺς οὐτε συμπάθειαν οὐτε ἀντιπάθειαν φέρει πρὸς ἄτομα ἀπέναντι τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν χώραν, πρὸς τὸν λαόν του, πρὸς τὸν θρόνον του, πρὸς τὴν διαδοχὴν τοῦ στέμματος. Καὶ ἀρελοῦμεν νὰ ὁμολογήσωμεν

ὅτι οὐ μόνον ὁ Γεωργίος ἀλλ' ὅσος δῆποτε ἔτερος βασιλεὺς δεσποτικῶς ἢ ἐλευθερῶς πολιτεύματος δύναται νὰ αἰσθάνηται διαφορητικὰ ἐκτός ἐάν εἶνε ἐκ τῶν τυράννων τῶν παρελθόντων αἰώνων. Ὅταν ἡ χώρα κινδυνεύῃ, πᾶσα εὐνοια καὶ προτίμησις ἀρ' ἑαυτῆς παύει εἰς χεῖρας τῶν προτιμωμένων ἀναξίων. Τοῦτο εἶνε φυσικὴ συνέτεια.

Πρὸς τὸν Γεωργίον ἀποδίδον δικαιοσύνην τὸ ἔθνος ὁμολογεῖ, ὅτι εἶνε ὁ μᾶλλον καλοκάγαθος ὑπομονητικὸς καὶ ἀληθῆς εὐρύτης διπλωμάτης βασιλεὺς, τὸν ὅποσον ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἀνάγκη. Ἄλλ' ἡ ὑπομονὴ του ἐξηγηθῆ, ἔπρεπε νὰ δοκιμάσῃ νῆα πρόσωπα, πρόσωπα ἀνευ κομματικῶν ὑποχρεώσεων, ἵνα γένωσιν ἀναγκαιοτάτοι οἰκονομῆται ὅπως φέρῃ κεφάλαια ἀληθῆ εἰς τὴν χώραν, ὅπως ἀρπάσῃ αὐτὴν ἐκ τῶν χειλέων τοῦ βαρῆρου.

Τὸ τοιοῦτον πρέπει ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος καλῶς νὰ ἐνοήσῃ καὶ χειροκροτήσῃ, καὶ τοῦτο κυρίως πρέπει ὁ κ. Τρικούπη καὶ ὁ κ. Δηληγιάννης παντὸς ἐτέρου Ἑλλήνος, ἐάν ἔχωσιν ἐν τῇ καρδίᾳ των κόκκον ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἐνοήσων καὶ συνδράμωσιν ἀντὶ τῆς ἀντιπραξίως. Πᾶσα ἀντιπραξίς εἶνε κατὰ τὸ βασιλέως των, πᾶσα ἀντιπραξίς αὐτῶν σήμερον δὲν εἶνε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντοπούλου, ἀλλὰ κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους καὶ εἰς οὐδὲν ἔτερον θὰ καταλήξῃ, ἢ εἰς τὸ νὰ αἰματοκυλῆσων τὸ ἔθνος, φάγουν τὸ κεφάλαι των καὶ φέρωσιν ἐξωτερικὰς ἐπεμβάσεις καὶ κατοχὰς. Ἀμφοτέροι μετὰ θλίψεως, ἀλλὰ κατὰ ἱερὸν καθῆκον φράοντες ἀπεδείχθησαν πανηγυρικώτατα, ἀνάξιοι τῆς θέσεώς των. Ὁ μὲν εἰς σπᾶτάλας ἀντὶ νὰ δεῖξῃ ὡς ἐπεριμένετο παραδειγμα ἠθικῆς πολιτικῆς, ἠσπᾶσθη ἔλας τὰς μουραδροουλιῆς τοῦ παρελθόντος καὶ προσέβασε εἰς ταύτας ἐκείνας τῶν σακαρδᾶκων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔπερνε ἀνυπολόγητα μοιραία πηδημάτα εἰς τὰ σκοπεῖα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔθνους, σύρνω τοῦτο μετ' αὐτοῦ ἀδιαφορῶν τοῦ ἤθελε τέλος πέσωμεν καὶ θραύσωμεν τὰ ὅσα ἡμῶν.

Καὶ τοῦτο ἡμεῖς ἐνομίζομεν τολμηρὸν, ἀπορασιτικόν, μεγαλεπίβολον.

Ὁ ἔτερος κομπλιμέντο μοναχός, ὡς ἄλλη γρᾶς σερσίη πρὶν ἀναβῆ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, Σιδυλλιστῆς δὲ ἐρμηνεύων τοὺς χρησμούς τῆς πολιτείας ἄμα ἤθελεν ἀνέλθει ἐπ' αὐτῆς.

Μόλις διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἀνῆλθεν, ἤρξατο μᾶλλον ὡς λεπτοσοριστῆς ἢ πρωθυπουργός, ἤρξατο τὰ σακαρδᾶματα τῆς κοινῆς ὑπηρεσίας, ὡς τὸν ἀναδεικνυόμενον παρὰ τοῦ πληρώματος πλειάρχων ἐν τριουμφῇ, ὅστις ἀντὶ τὴν δράξῃ τὸν ὀλακα, ἵνα σῶσῃ τὸ κατακλυδωνισμένον σκάφος, καταβαίνει εἰς τὸ σαλόνι νὰ τακτοποιήσῃ τὰς κλῖνας τῶν καμπίων τῶν ἐπιβατῶν, εἴτα δὲ νὰ καθάρσῃ τὰ μακαροπύρωνα τῆς τραπέζιας. Ὅταν δὲ οἱ ὑπαρκοὶ τοῦ πλοίου ἤρχοντο πρὸς αὐτόν, ὅπως προτείνωσι τὰ σωτήρια αὐτῶν μέτρα, οὗτος ἀπηυθόμενος ἐκ τῆς σωματικῆς σκευαγωγίας, διὰ χαρακτῆρστικωτάτου διαταγμῶν καὶ ἀμοιβολίας, δι' ἀμυροπεπὸς καὶ ὑπόπτου, ὑποπευόμενος τοὺς μεγαλειετέρους του φίλους, τοὺς θυσιασθέντας πολυετῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅτι ἐξήχων νὰ τὸν ἀπατήσων, ὅπως κερδήσων μετεπειτα τινὰ ἀνέβαλεν, ἀνέβαλεν, ἀνέβαλε διὰ τὴν αὔριον, τὴν μεθαύριον καὶ μέχρι τέλους τῆς πρωθυπουργίας του νὰ παραχθῆ, ὅτι ἤδύνατο νὰ συντηρῆ πρὸς σωτηρίαν τῆς χώρας καὶ χρησιμοποίησῃ πόρους μεγάλων εἰσοδημάτων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπέριψε ἀληθῆ κεφάλαια, ἀπέδωκεν ἀληθῆς πασιγνωστούς ἐπιχειρηματικῶς οἰκονομῆται ἀπώλεσε δυσσευρότους περιστάσεις, ἀπέριψε πρακτικὰ ἔργα, δώκων φανταστικὰ καὶ ἀκατόρθωτα, κλεισθεὶς δὲ εἰς τὴν καμπίνα ἀράσας ὡς τοὺς χρησιμοδότους τῶν Καβερῶν τῆς Σαμουράκης μετὰ τοῦ ἐμπιστευμένου αὐτοῦ Σγούρα

διαπραγματεύετο τὰ οἰκονομικὰ διὰ τοῦ ἐπιπολοτέρου οἰκονομολογικοῦ τρόπου, γέμοντος προσδοκῶν καὶ ἐλπίδων καὶ μὴδὲν περιπέλειον. Συγχρόνως ἐζήτηε νὰ παραχωρήσῃ πρὸς τὸν Σγούρα, Σερπίερην καὶ Συνοτριαν διὰ μὴδὲν τὸ νέον Λαύριον τὴν βαρυντήν. Δὲν προσέβημεν, τὰ δάνεια, τὰ ὅποια ὑπέσχετο ὁ Σγούρας, πρὸς ἀπορρηγῆ τῆς ἐθνικῆς χρεωκοπίας ἐπὶ δὲν ἦσαν ἄλλο ἢ τὸ Ἑβραϊκόν. Καμῆλον διελθεῖν διὰ τρυκαλίως ραπίδος.

Καὶ ὅμως ὁ κόσμος σήμερον τοσοῦτον ἐτυφλώθη ἐκ τῆς φαντατικῆς λατρείας τῶν δύο τούτων εἰδώλων, ὥστε φωνάζει, ὅτι δὲν ἔχομεν ἄλλους. Φαντασθῆτε ἐν εὐρύετι ἔθνος νὰ λέγη οὕτω. Φαντασθῆτε τὸ ἔθνος τοῦτο νὰ δαπανᾷ ἑκατομμύρια διὰ στρατόν, χρησιμεύοντα ὡς καταπολεμητικῶν τῶν δύο τούτων πρωθυπουργῶν καὶ ὑπουργῶν τοῦ πολέμου.

Ἄδύνατον ἢ ἀνεξάρτητος καὶ ἐντιμος τοῦ ἔθνους μερὶς, ἢ βλῆπουσα ἀμερολήπτως μακρότερον τὰς φεβρίας συνεπείας καὶ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης φθίσεως καὶ συγχρόνως γενικῆς μωρώσεως, ὅσον καὶ ἐάν συμπαθῆ μὲν ἐνα τὸν ὄνο νὰ μὴ ἀλήγη, νὰ μὴ φωνάζῃ, νὰ μὴ μεριμνήσῃ, νὰ μὴ καταπονηθῆ διὰ τὴν θέσιν τῆς ἀτυχῆς αὐτῆς χώρας, διὰ τὴν τύχη τῆς δυστυχῆς πατρίδος του. Ἡμεῖς πρῶτον. Τὸ δὲ ζήτημα ἐν τούτοις σήμερον ἠπλοποιήθη εἰς τοῦτο. Τριουμφῆς, Δεληγιάννης ἢ Πατρίς καὶ Βασιλεὺς.

Ἄρα ὁ βασιλεὺς ἐνόμω, ἐν τῷ δικαιώματι του ἐφριψε τὸν κ. Δεληγιάννην, ἔχι ὅπως φέρῃ τὸν κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὅπως δοκιμάσῃ διὰ νέων ἀνδρῶν, ἐάν δύναται νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάσταση τοῦ Κράτους, ἐνώσῃ δὲ ὑπὸ τὴν αἰγίδα του τὸν φετριασμένον στρατόν.

Διαλυθῆ, ἢ δὲν διαλυθῆ ἢ βουλή οἱ νῦν βουλευταὶ καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος πολὺ θὰ σκεφθῶσι, ἐάν ἀρελοῦμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸ ἴδιον καταστρεπτικὸν σύστημα, τὸ ὅποσον μέχρι τοῦδε ὑπεστήριξαν.

Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἔδειξε στοιχεῖα ἀνδρῶν, οἵτινες ἐνοοῦν νὰ βελτιώσωσιν καὶ οὐχὶ χειροτερεύσωσιν τὴν χώραν μετὰ τὴν δύο προῶν τῆς αὐτοῦ τῆς ἀξιοῦσης τὸ κακὸν φηνοῦσῃ τὸ κακὸν προσημασθῆναι ἢ δεινότερα, ἐάν καὶ ἡ μετῶσις ἀνεπαίσθητος. Εἶνε ἴδιον ἡμῶν, ὅταν πρώτην φορὰν ἐρχῶνται νέοι ἀνθρώποι εἰς τὰ πράγματα νὰ τοὺς φάλλουν ὅτι ἀπελπιστικόν, ἀλλ' οἱ ἀνδρες οἱ σχηματίζοντες τὴν νῦν Κυβέρνησιν εἰργάσθησαν πρὸ ἐτῶν ὑπὲρ τοῦ τόπου πολυμύθως ἕκαστος εἰς τὸ εἶδος του καὶ ἕκαστος ἔδειξε ἰκανότησιν γνωστῆν πρὸς τὸ ἔθνος ἐμπέδουσαν ἐμπιστοσύνην ὅτι εἶνε ἐξ ἐκείνων οἵτινες δύναται νὰ ἀποθάνουν ἐπὶ τοῦ καθήκοντος των. Ἡμεῖς γράμοντες ταῦτα ἐν πεποιθῆσι καὶ εὐκρινείᾳ μ' ἔλυν ἐπὶ δὲν ἐθέταμεν τὸν πόδα εἰς τὰ ὑπουργεῖα των οὔτε τίποτε ἐξητήσαμεν παρ' αὐτῶν. Ἀρχῆ δεικνύσι ἀνδρα. Ὅταν πρώτην φορὰν ὁ Καμπέτας εἰσῆλθεν ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ, ὅταν πρώτην φορὰν ὁ κοινωιστῆς Λαμπουστῆρ εἰσῆλθεν ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἀγγλίας καθὼς ὁ Γιάσγκεν καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν τῆς ἱστορίας ἦσαν διὰ μακρὸν χρόνον ἀντικείμενα τῶν φληνάφων, τῶν καρνείων, τῶν ζηλοτύπων ἢ ἀμαθῶν. Ἡ ἱστορία γέμει παραδειγματῶν τοιούτων.

Ἐν Ἑλλάδι ὅμως ὅπου οὐδεὶς εἶνε καλλίτερος τοῦ ἄλλου εἰς ὅλα κυρίως τὴν πολυμάθειαν, ὅπου δὲ ἄπαντες ἐκπαίδευμεθα καὶ ἀνατρεφόμεθα δι' ὑπουργῶν καὶ πρωθυπουργῶν ἀεὶ ἐπιτρέψωμεν τοὺλάχιστον πρὸς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν νὰ ἔχωσι καὶ οὗτοι τὴν αὐτὴν ἰκανότητα ἡμῶν. Ἄλλ' ἐάν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἄλλου ἠπατημένος, ἢ ἐν γνώσει ἐπιθυμῆ τὸν κ. Τρικούπη, ἢ κ. Δηληγιάννην καλῶς νὰ ὀρίσω, ἀναλαμβάνουν ὅμως ἀμφοτέροι εὐθύναις τῆς ἀμφο-

βάλλουσαν ἐὰν ὁ ἴδιος Ἀγγιμᾶν ἤθελε τολμήσει νὰ ἀναλάβῃ.

Ὁ Βρεττανικὸς Ἀστήρ προτάξας τὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπεμβάσεως ἐγκλίρους θὰ διαπραγματεύεθῃ τινὰ τούτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 5 Μαρτίου. Πολυάριθμοι ἔρευναι ἐγένοντο παρὰ τοῖς ἀναρχικοῖς τοῦ Βερολίνου. Κατὰ τινὰ φήμην ἡ ἀτυμομία κατέστη παρὰ τινῶν ἐγγράφα σπουδαίωτα. Διακρίνονται, ὅτι συνεπείρ τῶν ἔρευνῶν καὶ τῶν κατασχρηθέντων ἐγγράφων παρὰ τοῖς ἀναρχικοῖς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συλλήθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ αὐτοκράτορος. Ὅσοι οἱ ὑπουργοὶ παρευρέθησαν ἐν τῷ συμβούλιῳ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. Ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων μεταλλουργῶν Ἀγγλων ἀπερρίσεν, ὅπως οἱ ἐργάται τῶν μεταλλείων ἐπαναλάβωσι τὴν ἐργασίαν των ἀπὸ τῆς προσεχῆς Δευτέρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. Αἱ κατ' οἶκον ἔρευναι αἱ γένονται παρὰ τοῖς ἀναρχικοῖς κρίνεται, ὅτι ἔρερον τὸ ἐπιζητούμενον ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῆς ἀτυνομίας. Πρόσωπον τι καθ' ὃ ὑπῆρχεν ὑπόψια, ὅτι ἦτον συνένοχος τῆς ἐκρήξεως τοῦ στρατοῦ Λοδῶν, συνηλθῆ καὶ προφλακίσθη. Αἱ ἐρημερίδες ἐξακολουθεῖσι συνεχῶς ὡς μίτρα κοινῆς προσημασίας κατὰ τῶν ἀναρχικῶν ἐπιθέσεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 Μαρτίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	811.50
Γαλλικὸν 3 0/0	96.22
Ἡνωτικῶν ἀμερικανικῶν	486.00
Δάνειον τουρκικόν	18.92
Συνέλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	25.17

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθήμερον.

Ἀγγλικά πᾶσι	95.87
Νέον ρωσσικόν	93.18
Ἡνωτικῶν ἀμερικανικῶν	611.2
5 0/0	51.12
Ἀμερικανικόν	96.25
Ἰταλικὰ πάντα	951.2
Προεξοκλητικὰ τόκος	3.00

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ
Χθὲς ἀνεθῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα εἰργάσθη μετὰ τοῦ βασιλέως ὁ ὑπουργὸς κ. Παπακμιχαλόπουλος.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΩΝ 2,500,000 ΔΡ.

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ χθρῶν ὄψιφ τῆς «Ἐρημερίδος Κυβερνήσεως» ἡ μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς Προνομιούχου Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς σύμβασις περὶ προσωρινῶν δανείων ἐκ 2,500,000 φρ. καὶ ὁμοίου ἐξ 700,000 φράγκων. Κατὰ ταύτην χορηγεῖται τῷ δημοσίῳ ὑπὸ τῆς εἰρημνίας Τραπεζῆς προσωρινὸν δάνειον ἐκ φρ. 2,500,000 εἰς χροῦν ἐξοφλητέον μετὰ ἕξ μῶνας ἀπὸ τῆς καταβολῆς, ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ πρὸς 6 1/2 οἰ καὶ 1 1/4 τοῖς οἰο ἐξῆς καὶ ἐπὶ ἐνεχυράσει ἐμολογιῶν τοῦ δανείου σιδηροδρόμου Λαρισιῆς. Ἐπίσης χορηγεῖται προσωρινὸν δάνειον ἐκ φράγκων χροῦσῶν 700,000 ἐπὶ καταθέσει παρὰ τῇ τραπεζῇ Ἡπειροθεσσαλικῆς εἰς τραπεζικὸν ποσὸν φρ. 980,000 καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὡς ἀνωτέρω πρόμηθια.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Ο Ιατρός Εξ Επιστάτων της Θεσσαλίας κ. Σ. Ι. Αργυρίου...

ΔΙΑΘΗΚΗ ΖΑΠΠΑ
Εν τῇ ὑπόθεσι Ζαππα πληροφορούμεθα ὅτι τὸ δικαστήριον ἐξήτησε τὰς κλειδὰς...

ΓΕΝΝΑΙΑ ΚΑΗΡΟΔΟΣΙΑ
Εν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου ἐπιγέτου τῆς κοινότητος τῆς Μακεδονίας...

Ο ΠΟΡΘΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΗΘΙΟΥ
Ἡ παράστασις τῶν ἔργων τῆς εὐρύσεως τοῦ πορθοῦ τοῦ Εὐρήθιου...

ΝΑΥΑΓΙΟΝ
Τὴν 16 παρελθόντος μηνὸς ἐξώκειλεν εἰς θάλασσαν Μπουρνά τῆς Λήμου...

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ
Εἶνε γνωστὴ εἰς τοὺς θαμνῶνας τοῦ Βασιλεῦς ἀκινή τις ἐπισημείωσα...

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΜΑΘΗΤΩΝ
Τὸ ἐνταῦθα πλημμελοῦσιν ἐν τῇ χθιστῇ αὐτοῦ συνεδρίασιν...

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑ
Ἀποπὸν τι καὶ παρόμοιον συμβαίνει ἐν τῇ ἐφορίᾳ Ἀττικῆς...

Ὁ ἴδιος τῆς καταδικάσεως ἐνομοσχέτου κ. Νικολάου...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

Ὁμοίωσις ἀποδοχῶν ἔχοντων τὴν πραγματικὴν ἀποδοχὴν...

117 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ ΗΤΟΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ 'ΥΠ' Ο ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΝΟΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ο λόγος της τιμής.

Ἡ γέρθη πολλάκις ἐκ τῆς κλίνης προσήγγισε τὴν θύραν, ἐπέβλεπε τὴν κεφαλὴν τοῦ εἰς τὴν δίωδον τῶν κοινοῶν καὶ μόνον μετὰ πολλὰς ὥρας ἀπνίας ὅταν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ὅτι τὸ τοιοῦτον εὐτυχὲς συμβᾶν ἦτο ἀέλπιτον ἀπεκωμικήν μωρίαν πῶδον τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας.

Ἡ ἐπαύριον ἐξημέρησε γαλήνως. Οἱ ἀνεμοὶ οὐχὶ μόνον ἐπέπλεον ἀλλὰ καὶ ἀπεσφόρησαν ὡς κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτερίας. Ὁ θάλασσα κύματα δὲν εἶχεν, ὁ ἥλιος ἦτο θεομώτατος καὶ τὰ κηλιδώματα πηνὰ ἐψάλλον χιλιῶδες σποράς εἰς τὸ ἐκτεταμένον ὄραον.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἠγέρθη λίαν ἠσπίνος καὶ κατέβη πρότερον εἰς τὸ πᾶρον ἅμα αἰ πύλιν τοῦ μαγάρου ἠνεώχθησαν ὑπὸ τῶν ὑπερταῶν. Ἐπεριδιέβαλεν οὐχὶ μακρὰν μὴ τὴν ἐλπίδα νὰ συναπαντήσῃ τὴν κόμισσαν.

Τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἠπαύθη. Μετὰ τινας στιγμὰς ἡ κόμισσα ἐνεργασίην καὶ οὕτως προσεγγίσει αὐτὴν ἀπεκαλλύθη κλίνησιν καὶ σῶμα καὶ ὄραον τὴν χεῖρα πρὸς ταύτην.

— Πῶς διαβλήθητε τὴν νύκτα κύριε ἱππότη, ἠρώτησεν αὐτὴ τεθηγμένη.

— Οὐδέποτε ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς μου! ὡς ἂν ἐγνωρίζω ὅτι ἤθελον σὰς συναπαντήσαι ἐνταῦθα ποτὲ δὲν ἐπισκοπεῖται τὸ μέγαρον τοῦτο εἶχον λησμονήσει τὸ ἐνομοματὸν πατρὸς μου, πλὴν παραδέξωμαι ἐπιμαρμένον ὄραον τὰ διαβήματα μου ἐνταῦθα ἀγνοῦ διὰ.

— Καὶ ἐγὼ εἶμαι δυστυχιστὴν κύριε Πάτροκλε, καὶ ἤθελον ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην εἶτε πάντως εἶτε κοινωτικῶν ἔπος σὰς παρακλήσας ὡς Τζέντλεμαν ἔσπου εἶσθε ν' ἀναχωρήσετε σήμερον ἀρείκιως, τὴν θυσίαν ταύτην καθιερωσάτω πρὸς ἡμᾶς μου, καὶ πρὸς ἡμᾶς τοῦ δυστυχιστοῦ συζύγου μου, ὅστις σὰς εἶδετε τοσαύτην φιλίαν. Συγχρόνως σὰς παρακλήσας νὰ λαβετε ὅπως τὴν ἐπιστολήν σας μετὰ τοῦ ἐπιμαρμένον.

— Σὺν ταῖς λέγουσι ἡ πρόμισσα χεῖρ τῆς κομίσεως λίαν προσφιλοκίως ἐνεργήσῃ τὴν ἐπιστολήν.

— Λοιπὸν ἐπέβλεπε πρὸς ὄραον μίαν ἐξηγήσιν! Ἡ ἀκίμων ἔπος ἐπιμαρμένον... ἀλλ', ἐπέβλεπε μίαν ἐξηγήσιν ἔλαθε σὲ παρακλήσας πρὸς τὸ ὄραον.

— Δὲν δύναμαι νὰ ἀπομακρυνθῶ πῶδον ἐνταῦθεν. Δὲν χρειάζομαι οὐδεμίαν ἐξηγήσιν. Μ' ἐξέλαθε πῶδον διασφορὰν ἀπ' ἐπὶ τῆς ἡμέρας... ὑπέσχετο εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον ὡς καὶ δυστυχίας, ἀφελήθητε τούτων. Ἀλλὰ τότε ἐνομιζοῦν ὅτι ἦσαν ἐλευθέραι, καὶ μετὰ τὸ δυστυχίαν δὲν εἶχον ἄλλον ἐνόμιον μὴ θεράπευται ἢ νὰ προσπαθῶσιν νὰ σὰς πείσω νὰ μὴ νυμφευθῆτε, ἐξήγησε νὰ σὰς ἐπακινῶ ὅπως ἐξηγήσῃ. Μ' ἐκλάθετε ὡς ἐν τῶν ἀπολοῦστων ἐκεῖνον πλοσμάτων καὶ μὴ ἀπεσφύγετε τὸ βλέπετε ἤδη ὀφθαλμοφανῶς ὅτι δὲν σὰς εἶπον οὕτε τὸ ἐλάχιστον ψεύδος. Ἀλλὰ τῶρα τὰ πράγματα ἠλλάξαν, ὁ σύζυγός μου ἦν καὶ ἐν σῶμ' ἐπὶ δὲν ὁ ἀσφύδον τὸ πλεονόν μου, ἂν ἐπιμείνεται νὰ μινετα ἐνταῦθα περισσότερο μίαν ἡμέραν θὰ φέρει εἰς τὸν οἶκον τῆς εἰρήνης περισσότερο μίαν ἡμέραν, ἡ ὑπόληψίς μου, αἱ ἡμέραι τοῦ δυστυχιστοῦ συζύγου μου εὐρίσκεται εἰς χεῖρας σας. Ἐγὼ ἐπιμαρμένον εἰς τὸν χαρακτήρα σας, εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ σεαυθῆτε τὴν θέσιν μου.

— Ἀλλὰ ἀρχαῖή μου Λουίζα σὲ ἀγαπῶ ἐμμανῶς, ὅσος με τοῦλάχιστον νινὰς ἐλπίδας ὅτι ἂν ὁ σύζυγός σας... — Κύριε ἱππότη δέχομαι ἀποσυρμένη μικρὴν ἡ κόμισσα, τοῦτο εἶνε σκληρότης καὶ συγχρόνως ἱερὸς οὐλοσ κερδοσκοπία.

— Λοιπὸν! τρισετάσας μου Λουίζα! εἶπέ με μόνον ὅτι με ἀγαπᾶτε καὶ τοῦτο ἀρκεῖ εἰς ἐμὲ... θὰ περιμένω ἐν σιγῇ καὶ ἐλπίδι.

— Ἐξετάσατε τὴν καρδίαν σας, ὅταν εἶθε μακρὰν μου καὶ θέλατε ὀδύνηθαι, ἐγὼ δ' ἔσομαι ἡ καλλιότης καὶ εὐκρινεστέρων ὡμῶν φίλων, καὶ μὴ ὑποσχεθῆτε ἐν λόγῳ τιμῆς ὅτι ν' ἀναχωρήσετε σήμερον.

— Σήμερον! ὡς δὲν δύναμαι θεῖα Λουίζα...

— Σήμερον, ἄλλως ἐγὼ μετὰ τοῦ συζύγου μου θ' ἀναχωρήσω πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐξοχίας μου, ἦτις κατὰ οὐχὶ μακρὰν ἐνταῦθεν ἀπεκωμικήν σταθερῶς ἡ κόμισσα.

— Ἐπειὸν! ἀφοῦ οὕτω ἐπιθυμῆτε!... σὰς εἶδον τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου... ὡς εἶμαι ὁ δυστυχιστέρος τῶν ἀνθρώπων, ἐπιμαρμένον ὁ Μανουέλος! καὶ ὁ Πρίτζ-Κόκιν.

— Εἶνε οἱ αἰτίαι τῶν συμφορῶν μου... τοῦ διαχωρισμοῦ μας!

— Δὲν σὰς ἐνοῦδι κύριε ἱππότη. Ἐπαρχίαν ὡμῶν οὐσα τὴν κεφαλὴν τῆς εἶπεν ἡ νέα γυνὴ.

— Ἀφροσπῆτε καὶ θὰ μ' ἐνοῦδησε.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἐξηγήθη δὲν ἤδυνάτω περιληπτικῶς καὶ ἀβρῶς τὰ ὅσα ἤκουσε παρὰ τούτων.

— Εἶνε τρισετάσας οἱ ἀνθρώποι οὕτοι, ἐκράξεν μετὰ θαυμάσιον ἀνακινήσεως ἡ κόμισσα. Οὐδέως ἠντιῶς ποτὲ ἠγγίξει κἄν τὴν χεῖρα μου. Ὑμῖς εἶθε ὁ μόνος ἀνὴρ ὅστις ἀρχαῖάσατε διὰ τῆς βίαις τὴν τιμὴν μου. Ἄν ποτὲ ἡ θεῖα πρόνοιαν ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς μὴ ὑστερήσῃ τὸν οὐκὸν μου ὅστις σήμερον εἶνε ὁ καλλίστος τῶν φίλων μου θὰ ποιῶσ' ἂν ἀνάστα δυνάτω νὰ σὰς νυμφευθῶ ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον ἡμέραν ὅπως ἀναπαύσω τὴν συνειδήσιν μου. Ἴδου σὰς εἶπον ὅσα ποτὲ τὰ χεῖρά μου δὲν ἤθελον προσέρει ἂν δὲν μ' ἐποιεῖτε τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην. Εἶμαι ἔτοιμος σὰς δέξομαι ὡραν ἐπιθυμῆτε νὰ συναπαντήσω πρόσωπον κατὰ πρόσωπον τοὺς δύο τοῦτους ἀτίμους καὶ τοὺς ποιῶσ' νὰ ἐμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ διαψεύσῃ τὰς συκοφαντίας των. Ὅσον δὲ διὰ τὰ συναλλήματα καὶ τὰς μεταξὺ τοῦ κ. Μανουέλου, ἰδὲ τίς ἡ ἱστορία τούτων.

Ἡ κόμισσα ἐξηγήθη πῶς τὸ συμβᾶν ὡς ἦδη γνωρίζομεν.

— Ὡς ἀγγελεῖ μου πῶσον σὲ ἤδικησα, πῶσον ἠλάφρωσα τὴν καρδίαν μου καὶ πῶσον ἀτυχῆς καὶ ἄβρονον ἐστῆθην! ὡς θεῖα μου ὅποια ἀπογνώσῃς ἡ παροῦσα! Συγγνώμην! γιλιὰς συγγνώμης, κόμισσα ἐκράξεν ὁ κ. Σκοπελίδης, ὅστις ἤθελε ριθῆθ' εἰς τὰ γόνυα αὐτῆς καὶ καταπαυθῆθ' τὴν χεῖρα τῆς ἂν δὲν εἶχε πάντα τὰ παράθυρα τοῦ Μεγαροῦ ἀπέναντι τούτου.

— Ἡεῖκναιμὲν! διόλου! ἐκ τῆς σφαιρᾶς ἐξ ἧς ἤθελον αἰ συναπαντῆσαι αὐτὰ οὐδέποτε δύνανται νὰ μὴ βλάθωσιν, εἶπεν ἡ κόμισσα καὶ μετὰ σιωπῆς διακοσμητικῆς, ἀπέφασκε πρὸς τὸν οἶκον τὰ δέματα αὐτῆς.

— Ἐγὼ λόγον εἶναι ἀγγελεῖ μου! στήθι!... παρακλήσας ὀλίγας μόνον στιγμὰς...

— Πράγματι νὰ ἐπιστρέψω... δὲν ἐπιθυμῶ ὁ σύζυγός μου νὰ ἐνεργῇ καὶ μ' εὐρὴ μακρὰν τοῦ πλεουρόν μου.

— Εἶπέ με ὅτι με ἀγαπᾶς Λουίζα... Κύριος οἶδε πῶς θὰ ἐπανιδέωμαι ὁ εἰς τὸν ἔσπερον... εἶπέ με ὅτι δὲν με περισορνεῖς...

— Πατρόκλε! ποῖα εἶνε ἡ κυρία Σκοπελίδης μεθ' ἧς κατοικεῖς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Χρυστοῦ σταυροῦ ὡς καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν 19 τῆς ὁδοῦ τῆς Καπέλλας. Ἡρώτησεν ἡ κόμισσα διὰ πρῶτην φορὰν μετ' οἰκειότητος ἀποτειρομένη εἰς τούτων.

— Πῶς τὸ γνωρίζεις Λουίζα; ἐκστατικῶς οὕτως ἐτονόησεν.

— Ἄν δὲν ἔπαρον ἔτακτον δι' ὄραον αἰσθητικὴ δὲν ἤθελον φρονεῖν εἰς τὰ πληροφοροῦμαι τὰ περὶ ὄραον. Μετὰ ὄραον εἶπεν αὐτῇ.

— Εἶνε μία νέα γυνὴ τῆς δὲν εἶνε οὐλοσ οὕτε ἀπαιτήσιμος εἶνε οὐλοσ... ὡς νέος ἀνὴρ διὰ νὰ τὸ κρῖμα εἶχον μίαν ἐρωτικήν. Εἶθε ἀρκετὰ γενναία νὰ τὸ συγχωρήσῃτε ἂν ἦσαν οὐλοσ σας, ἢ κἄν πλησίον ὄραον ποτὲ τὸ τοιοῦτον δὲν ἤθελε ἀκούλοσ σας.

— Σὰς συγχωρῶ πλὴν δὲν τὸ κρῖμα αἰσθητικῶν μαγάλην ζηλοτυπίαν.

— Πῶς σὰς ἐπιπροσέστη; ... ἂν propos! τί ἔγειναν ἡ μικρὰ Μαρτῆ. Εἶνε μεθ' ὄραον ἐνταῦθα;

— Εἶνε εἰς Λονδίον, ἀπεκρίθη ἡ κόμισσα θεωροῦσα τούτων εἰς τὸ πρόσωπον διὰ μετὰ ἡμέρας.

— Ἄ! ἐνοῦδι... αὐτὴ λοιπὸν εἶνε ὁ κατὰσκοπός μου. Ἐκράξεν ὁ κ. Σκοπελίδης.

— Βλέπετε ὅτι εἶθε ἠπαυμένους... ἡ Μαρτῆ οὕτε κἄν γνωρίζῃ τὸ παρακλήσας δι' ὄραον. Εἶνε ὑπερήτρια ὡς ἐπιπροσέστη εἰς τὴν οἰκονομικήν τῆς μητρὸς τοῦ τραπεζίτου Δὸν Μοντάλδα. Ἐν ἐγνώσει ἐν τῷ οἴκῳ ὡς προσωπικῶς κατ'ὸν τῆς κυρίας Χόρμπαν καὶ ἐν ἑπιπροσέστη τὴν ἐν τῷ βίῳ ὑπερβίον τοῦ συζύγου μου.

Ἡ κόμισσα ἐξηγήθη τότε πῶς μετοικίθη εἰς τὸν οἶκον τῆς κ. Χόρμπαν ἔνεκα τούτου, πῶς ἡ κ. Χόρμπαν ἦτο ἄλλοτε ὑπερήτρια αὐτῆς, τίνα τρόπον ἐπαυμένη τὸν οὐκὸν τῆς καὶ πῶς ἐγκαταλείπει τὴν Μαρτῆ εἰς Λονδίον, προσέθεσα ὅτι ἦτο πῶδον εὐχρηστικὴν διὰ τούτου, διότι ἡ νέα αὐτῆς ἦτο πῶδον ἔστω.

— Δὲν χρειάζομαι περισσότερο φιλιότητος μου Λουίζα ὅπως περὶ σὲ δι' ἀληθείας μὴ ἤρξω. Αἰσθάνομαι ἀποστροφήν τὸ νῦν καὶ διὰ τὴν ἐκείνην μεθ' ἧς ἦμην εἰς τὴν νύκτον τοῦ Οὐάιτ. Ἄν δὲν ἀπαρροισιότατο ἐνομιζοῦν μου ἐκείνη συγχρόνως ὅταν σ' ἐγγνώσῃ εἰς Λονδίον ποτὲ δὲν ἤθελον ἀπομακρυνθῆθ' ἐκ τοῦ πλησίον σου, καὶ ἤθελον λάβε περισσότεραν εὐκαιρίαν νὰ σπουδάσω ὄραον... ἤθελατε εἶθε ἴσως ἡ σύζυγός μου τὸ νῦν...

— Ὅραία ἤθελον εἶσθε ἡ θέσις μου ἂν σὰς ἐνομιζοῦσιν καὶ συγχρόνως ἐπιστρέψω μετὰ τῶν ζωντανῶν ὁ σύζυγός μου! Εἶπεν ἡ ὄραία κόμισσα αἰσίουσα τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ ἀνασπῶσα τοὺς ὄραον.

— Ἄν ἐνομιζοῦσιν μετὰ τῶν ζωντανῶν οὕτε ὁ σύζυγός σας οὐδὲ οἱ δαίμονες ἀπαντες τούτου καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου ἤθελον δυνήθῃ ποτὲ νὰ σὰς ἀποσπῶσιν ἐκ τοῦ πλησίον μου Λουίζα ἐνομιζοῦσιν ἐκράξεν ὁ κ. Σκοπελίδης δρῶσας τὴν χεῖρα αὐτῆς μεθ' ὄραον.

Ἡ κόμισσα κατακλίθη εἰς τοὺς λόγους ἐκείνου, τάχιστα ἀπέσπασε τὴν χεῖρα τῆς τὸν ἔθεωρεσε τελοσ ρυθμικήν, μετὰ πιεζομένης ἀναπνοῆς παλλοῦστος καρδίας καὶ ὀφθαλμῶν ἠμικλειστων. Κατεπονεῖτο μαγνητικῶς οὐλοσ τούτων ἠδῶς πρὸς τούτων.

— Φύγε... φύγε μίαν ὡραν ταχύτερα ἐνταῦθεν! τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου! ἔγω τὸν λόγον τιμῆς σου... Ὁ θεὸς ἂς γενῇ ἰσως δι' ἐμὲ... ὄραία.

Μετὰ μαγάλην ταχυτητα βρομικῶς ἀπεμακρυνθῆ ἐκείνην οὐδεμίαν δυνάτω ἀκούσιν εἰς τὰς παρακλήσεις του νὰ διαμείνῃ μακρὰν διὰ.

Τὴν ἔθεωρε μακρὸν ἄραος δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μέγαρον. Ἐλάθε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὄραον, περιπλανήθη ἐντός τούτου διὰ πολλὸν χρόνον ἐκπλεσας ἄλλοτριῶν ἐπιθυμιῶν καὶ συλλογισμῶν καὶ ἀνάλοσν τὰς διαφόρους περιπτώσεις του ἐν τοῦτω βραχεῖ διαστήματι τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ διαμονῆς του ἠπάρει καὶ ὁ ἴδιος. Ἐν ταυτέσῃ ἀστασεραρία του ἤρξω πάντως περισσότερο τὴν ἐσχάτην πληροφορίαν του. Ταυτοῦτος ἦτο ὁ χαρακτήρ του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἡ σύζυγός σου.

Ἡ περιπατητικὴ φιλοσοφία τοῦ Ἀριστοτέλους, Παντοκράτους καὶ Θεοσκόπου ἐπενήργησεν ἐνεργητικῶς ἐπὶ τοῦ νηπιώτου ἡμῶν. Ἀπεκδέεται πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς παρρησιασμοὺς τοὺς ἐπαρρησιαστικὰς κατ' ἀρχὰς τούτων νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ περιγῶρα μέχρις ὅτου δρᾶσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ πλανήσῃ τὸν νέον κῆρυκα καὶ καθιερωθῇ αὐτῇ νὰ ἐνδύσῃ εἰς τὰς κτηνωδίας ἐπιθυμίας του. Ἐξέλιγε πάσας τὰς συνειδήσας καὶ ἀπεσφύγετο αὐθημέραν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Λονδίον.

Ἐλάθε τὴν πρῶτὸν τὸ μέγαρον ἰδόν. Ἀρτίως εἰς τούτου εἶρε πάντως περιμένοντα διὰ τὸ πρόγευμα.

Ὁ Στρ Βαρθολομαῖος ἐξέφρασε τὴν εὐχρηστικὴν του διὰ τὴν λαμπρὴν ἡμέραν καὶ ἐπρότεινε μετὰ τὸ πρόγευμα νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὸν παρρησιῶν ἀπαντας καὶ τοῦ δειξοῦν τὰς τερατικὰς σφαιρομαχίας τῆς Κοργουλάκης.

— Σκοπεῖται ἀπῶς νὰ ἐπιστρέψω εἰς Λονδίον καὶ δρᾶσω εὐγνωμοσύνας πρὸς ὄραον, διότι μὴ χορηγῆται τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσω τινὰς τῶν καλλόνων τῆς ὄραίας Κοργουλάκης. Εὐχρηστικῶς συγχρόνως διὰ τὴν γενναίαν φιλοφρονίαν ἡμῶν Στρ Βαρθολομαῖο. Εἶπεν οὕτως ἄκρας φιλοσοφίας.

— Δὲν ἐνομιζετε νὰ μᾶς ἐγκαταλείψετε σήμερον!... ἀδύνατον!... δὲν θὰ σὰς ἀρξώμεθα ἐκράξεν μετ' ἀπορίας ὁ βαρβόρος.

— Μὰ τοῦλάχιστον πρέπει νὰ διαμείνεται ἐνταῦθα μίαν ἑβδομάδα νὰ βραχυνοῦμαι κατ' ἑλας τὰς φράσεις του τὸ στέδιον σας, προσέθεσεν ὁ συνταγματάρχης πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἀναχωρήσει τοῦ κ. Σκοπελίδου προὔξησησιν ὁμοιανύλητον.

Ἡ κόμισσα ἔφριξε τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὸ ἔδαφος ἀποσφύροσας ἐκείνου τοῦ αἰτίου τοῦ θορυβοῦ τῆς. Προσέθεσε μόνον τινὰς λέξεις πρὸς ὑποστήρησιν τῶν νέων παρακλήσεων τῆς μητρὸς αὐτῆς.

— Δὲν ἔγω λόγους νὰ ἐκράξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἀγαθὴν πρὸς με διάθεσιν, καὶ πιστευσάτω με μάλιστα εἶνε ἡ ἐπιθυμία μου νὰ διαμείνω, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται παρ' ἐμοῦ. Περιμένω εἰς τὸ πανδοχεῖον ἐπιστολήν ἡμῶν κατεπαύοσιν ὑπόθεσιν ἢ ἔγω εἰς Λονδίον. Ὁρεῖται αὐτοῖν νὰ εἶμαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

— Ἄν ἡ ἐπιστολή αὐτῆ με λέγει ὅτι δὲν εἶμαι ἀναγκαῖος θὰ λάβω τὴν ἄμετρον εὐχρηστικὴν νὰ διαμείνω ἂν ἔγω ἂν ἀναχωρήσω καὶ ἂν μ' ἐπιτρέπετε ἐπιστρέφω μετὰ τινας ἡμέρας.

— Le service a tout. Εἶπεν ὁ συνταγματάρχης. Εὐχόμαι ἡ ἐπιστολή αὐτῆ νὰ μὴ ἐπιμαρμένον τὴν παροῦσαν σας εἰς Λονδίον, ἂν τοῦτο σὰς κρατοῦμεν εἰς τὸν λόγον ὄραον ὅτι θὰ ἐπιστρέψετε μετὰ τινας ἢ μέρας.

— Τὸ αὐτὸ εὐχόμαι κατ' ὄραον εἶπεν καὶ ὁ Στρ Βαρθολομαῖος. Ἐν ταυτέσῃ ἂς ὀφελήσῃμεν ὅσον τὸ ταχύτερον τῶν ὄραον τῆς ἡμέρας ταύτης. ἔμπερος εἰς τὸ πρόγευμα προσέθεσεν.

Ἡ κόμισσα ἦς ἡ ἀναπνοὴ κατεπονεῖτο ἀνεύθυνος ἐλευθεροῦσας καὶ ἀνεύθυνος στεναγμῶν ἑλακρῶν. Ἐρπίψεν βλέμματα εὐχρηστικῆ καὶ μετὰ μετὰ τὸν Πάτροκλον Σκοπελίδην. Εἶτα εἶπε μετὰ ρωγῆς μελιδιούδου ὅπως μὴ ἡ σιγῇ αὐτῆς ἤθελε διαγεῖραι ὑποψίας.

— Ἐν πάσῃ περιπτώσει κ. ἱππότη ἔχομεν τὴν ὑπόθεσιν σας ὅτι δὲν θὰ βραδυνοῦται νὰ μᾶς ἐπισκερῆσῃτε καὶ ἐκ δευτέρου.

(Ἀκολουθεῖ).

117 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΗΤΟΙ Η ΓΑΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΪΛΟΝ

*Αλληγορική και παραβολική εἰκὼν τῆς παρουσίας καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ 'ΥΠ' Ο ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΝΟΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ρωμαντικὴ καὶ αὐθαδέστατη καὶ αἰσγρὰ εἰκὼν τοῦ θανάτου τοῦ Καπνικοπούλου. Περιγραφή τοῦ αἵματος του. Γνώμαι τῆς δεσποινίδος Ἰστορίας περὶ τῆς μορφῆς τῶν Ἀγγέλων καὶ τοῦ Διαβόλου. Τρομαρτοὶ λόγοι τοῦ Διαβόλου πρὸς τὸν Καπνικοπούλου, ὅταν πέρνη τὴν ψυχὴν του.

γνωστοποιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅσα οὕτως ὁ λαὸς ἐπέβλεπε νὰ πληροφορηθῇ ὅπως κατανοῶν τὸ ἔγκαιρον ἢ δυστυχία του καὶ ζήτησῃ τὴν διόρθωσιν του.

Ἡ Ρουμανικὴ Μοσκωκίριδὸς ἦτις μετανοήσασα διὰ τὸν ἀραβισμὸν τοῦ ἔρατοῦ τῆς τὸν ὅσον ὡς γνωρίζομεν ἡ βία συνήθη, κωμικοῦσας συγχρόνως ἐκζητοῦσας καὶ παροφουσμῶν λαγνίας καὶ μῆδης καταχθονίου ρωμαντικῶν τῶν ἐρρίβη ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Ἀραβιτοπούλου τὸν ὅσον πρὸ δεκαετημερίας δὲν εἶχεν εὐκαιρίαν νὰ συναπαντήσῃ μοναχὸν καὶ ἤρξωτο νὰ τὸν καταπαύσῃ διὰ καταρλιμαστων ροινηκίους τὸ στήμα του καὶ σύρουσα ἀπὸ τῆς χεῖρὸς αὐτὸν πρὸς τὸ ἀνάκλιτρον. Ἐρρίβη ἐκεῖ μετ' αὐτοῦ ὑπὸ καὶ ἐβγάλε τὰ μάτια της...

Ἡ Νανίνα κατεφοροῦμένη ἐκ τῆς αὐτῆς καταχθονίας ρωμαντικότητος νὰ ἐμπαῖξῃ τὸν θάνατον, ἠτοιμάζετο νὰ μιμηθῇ τὴν Ρουμανίαν ὅταν ὁ Καπνικοπούλος τούτου εἶρε πάντως περιμένοντα διὰ τὸ πρόγευμα.

Ὁ Στρ Βαρθολομαῖος ἐξέφρασε τὴν εὐχρηστικὴν του διὰ τὴν λαμπρὴν ἡμέραν καὶ ἐπρότεινε μετὰ τὸ πρόγευμα νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὸν παρρησιῶν ἀπαντας καὶ τοῦ δειξοῦν τὰς τερατικὰς σφαιρομαχίας τῆς Κοργουλάκης.

— Σκοπεῖται ἀπῶς νὰ ἐπιστρέψω εἰς Λονδίον καὶ δρᾶσω εὐγνωμοσύνας πρὸς ὄραον, διότι μὴ χορηγῆται τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσω τινὰς τῶν καλλόνων τῆς ὄραίας Κοργουλάκης. Εὐχρηστικῶς συγχρόνως διὰ τὴν γενναίαν φιλοφρονίαν ἡμῶν Στρ Βαρθολομαῖο. Εἶπεν οὕτως ἄκρας φιλοσοφίας.

— Δὲν ἐνομιζετε νὰ μᾶς ἐγκαταλείψετε σήμερον!... ἀδύνατον!... δὲν θὰ σὰς ἀρξώμεθα ἐκράξεν μετ' ἀπορίας ὁ βαρβόρος.

— Μὰ τοῦλάχιστον πρέπει νὰ διαμείνεται ἐνταῦθα μίαν ἑβδομάδα νὰ βραχυνοῦμαι κατ' ἑλας τὰς φράσεις του τὸ στέδιον σας,

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Μαρτίου 1892

	Ἀγορασ.	Πωληται
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
Ἐν 26 εκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο Δρ.	465.—	470.—
» 120 » » 5 ο/ο »	475.—	477.—
» 170 » » 5 ο/ο »	475.—	477.—
» 135 » » 4 ο/ο »	405.—	410.—
» 125 » » 4 ο/ο »	376.—	378.—
Ὀμολογιαὶ Διαχειροφόροι Ἐθν. Τραπεζῆς	590.—	591.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Δραχ.	3.610.—	3.620.—
Ἱστορικῆς Τραπεζῆς	124.—	125.—
Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς	68.—	69.—
Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας	—	—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Μεταλλουργίαν Λαυρίου . . . Δραχ.	131.—	131.50
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	417.—	419.—
» Πύργου-Κατακόλου	—	—
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	194.50	195.50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	141.—	143.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Βρυξῆς»	57.—	60.—
Γενικὴ Ἐταιρία Ἐργοληψιῶν	306.—	315.—
Κωπαίδος	—	—
Δημόσια ἔργα	63.—	64.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Ἐκαστοφρακτῶν Δραχ.	29.36	29.60
Ἄργυρου	—	—
Ἑλβετ. Ἀγγλίας	—	—
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας Δραχ.	37.80	Μέχριδρ
Ἐπὶ Γαλλίας	149.50	—
Ἐπὶ Αὐστρίας	—	—
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	—	—

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιῶνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μνηστορημάτων πρὸς δέσμιον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ἢ ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ.κ. συνδρομητάς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύναται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐάν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἀστοχὸς φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

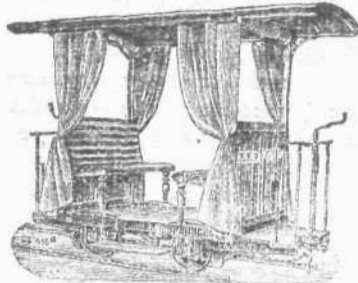
CARDIFF

Ἰδιοκτῆτης καὶ Διευθυντῆς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας, Προμηθευτῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαργείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετικῆ, τιμαὶ συγκρατατικώτεροι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγεῖλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

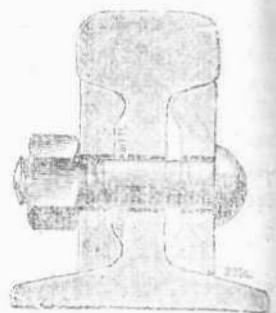

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἀνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλειδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ἄλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὐρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΘΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἐρμού.—Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένῳ τούτῳ καταστήματι παντὸς εἶδους σιδηρικὰ εἶδη, δι' ἀμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἀμάξας καὶ φορητὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἀμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἀμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσοῦδες.

ΜΗΡΑΤΣΑ ἀμαξῶν καὶ λαμπηρῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χαμόουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σφρίττα μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΛΕΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἀμαξῶν καὶ φορητῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουστίνια καὶ καμουτσοῦλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχθεῖαι, μπρίκια, μύλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπέριουρα ὄλων τῶν ποιότητων, κερυθραῦστα κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ **ΣΤΡΟΦΕΙΣ** γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἡλεκτρολόγος

Ἡλεκτροικὸς κώδωνας, τηλεφῶνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊῆς.

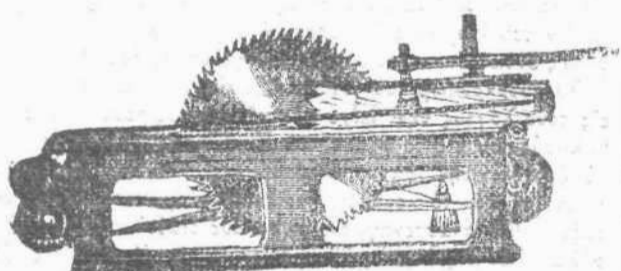
Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτροικὸς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφῶνικα.

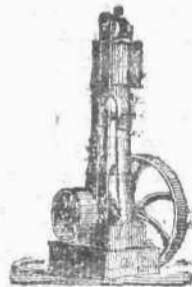
Ἄπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπωλαὶ τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιῶσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειωτάρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Ὅριζόντιος Ἀυτόματος Πριγ.

Κάθετος Ἀτμομηχανή

I. M. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

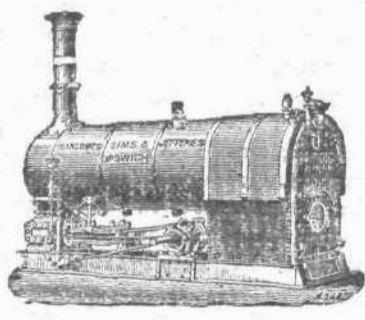
Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελουπούλου

παρὰ τῆ Νεῆς Ἀγορᾶ

ἐπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανή

Παραδίδονται **ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ** ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ ὀππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τοὺτοις ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἄνπλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.